

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Ad Vanderveen band & Special guest Lynn Miles

Saturday 24 Jan 2015

Ad weer terug op ons podium. Dat werd tijd. Nadat we gestopt zijn met de derde kerstdag die traditioneel werd vorm gegeven door Ad, heeft hij nog even op ons podium gestaan met zijn all time favorite Diana Jones. Nu weer een hele avond! Dit jaar sluit hij ons jaar niet af, maar opent hij het nieuwe jaar! Nieuw werk onder de arm wat wil een mens nog meer!

Ad komt samen met:

Kersten de Ligny: zang, autoharp, percussie

Timon van Heerdt: bas, zang

René Kaaij: piano, accordeon, percussie

tba: drums

en special guest Lynn Miles!

Two Continents And The Truth

Het was al weer geruime tijd geleden dat Ad op ons podium had gestaan voor een full show. Hij komt

wel regelmatig even kijken en doet wel eens een song mee met de optredende artiest als dit zo uit komt.

Ad is een vaste waarde in het Nederlandse singer-songwriters circuit en ook voor het In the Woods podium. Een thema wat Ad de laatste jaren bezig houdt en wat je ook terug hoort in zijn intro's en zijn werk is terugblikken op zijn leven tot nu toe. Op een leeftijd dat je over de helft bent is dit een vrij normaal verschijnsel, bij de muzikant Ad levert dit ook nog eens op dat hij zich realiseert hoeveel werk hij geproduceerd heeft. Na het definitief afsluiten van zijn O' Neils periode met een afscheidsconcert is een markering gemaakt. Hij is gaan grasduinen in zijn oude materiaal en ontdekte veel diamantjes die na opnieuw slijpen een vracht aan prachtig en soms ondergewaardeerd materiaal opleveren. Ad heeft zich inmiddels gestort op het project om de mooie dingen uit het verleden een plek te geven. Misschien is dat wel wat je een "Late Bloomer" noemt.

Ad trapte solo af met enkele songs, waarmee hij de zaal gelijk in zijn greep had. Fasegewijs voegde de bandleden zich bij hem op het podium. Rots in de branding zoals het een echte bassist betaamt, Timo van Heerdt was de eerste. Timo en Ad zijn al jaren samen en dat is te zien en te horen, een geoliede machine komt op gang. Vervolgens muzikaal en levenspartner Kersten de Ligny op autoharp, percussie en (backing) vocals, was het volgende radertje in de machine. René een persoonlijk ontdekking van Ad, speelt nog niet zo lang met Ad, maar is zo'n ras muzikant dat hij vanaf het begin het volgende radertje was. René is visueel gehandicapt en had enige hulp nodig om op het podium te komen, maar als hij dan eenmaal is gezeten achter de piano, zit hij op zijn troon. Wat een talent! Prachtige klanktapijten wist hij uit de piano onder het geheel te leggen. Daarnaast accordeon en percussie. Wat had hij het naar zijn zin. Daarnaast liet hij ons kennis maken met een muzikant die percussie kan afwisselen met aanslagen op de piano en vice versa. Het werd een optreden met ballads, steviger werk en mooie uitgesponnen songs. Kersten liet ons weer eens kennis maken met haar prachtige stem in een cover van Diana Jones. Een favoriet van Ad en Kersten. Ter afsluiting van de eerste set, liet Ad ons even horen dat blues niet alleen uit Chicago of Mississippi hoeft te komen. Op een stevige ondergrond en gelardeerd met bluesy piano, deed Ad zijn magic in een combi van slide en solo. Het was tijd om even bij te komen met een drankje.

De tweede set werd geopend door Lynn Miles. Er is niets moeilijker dan een paar songs doen in andermans show. Maar een vakvrouw als Lynn knalt gelijk vanaf de eerste toon. De vier songs gaven een mooi beeld van het brede palet aan materiaal en mogelijkheden die zij in huis heeft. In de laatste song; "Time To Let The Sun Have Its Day", toonde zij haar wat onbekendere jazzy kant. "The Future Has Changed", was het moment dat de band weer op het podium stapte. De song had Lynn s'middags ingezongen bij Ad om hopelijk op zijn volgende album te verschijnen. Eigenlijk zongen ze het voor het eerst samen vol uit en dat was geenszins te merken. Een mooie brug legde Ad met de song; "Emigrant Family", waarin hij terug blikt op zijn eigen jeugd in Canada en deels een achtergrond deelt met de in Canada geboren en getogen Lynn. Iets wat ze de uren voorafgaand aan het concert uitvoerig hadden besproken. Een killer version van "Orphan Girl", door Kersten, bracht ons naar het hilarische verhaal van het dorpje "Lederhosen", een song die een Johnny Cash riff in

zich droeg, dat het publiek enthousiast deed meeklappen en bewegen. De band liep geolied en het was “groove time” een heerlijk uitgesponnen versie van; “Well Of Wonder” bracht ons naar een spetterend laatste “Soul Power”. Staande ovaties dwongen een terugkeer af. Een encore met de gehele band inclusief Lynn Miles. Dan is de beloning zoet als gesprekken over de avond en suggesties worden gehonoreerd met een werkelijk fenomenale versie van “Tupelo Honey”, met stukjes” Girl From The North Country”. Een versie die je zou willen dat de grootmeesters zelf een keer zouden presenteren. Het eerbetoon aan het land waar beiden hun roots hebben liggen in de vorm van “Helpless” / “Knocking On Heaven’s Door”, was van een kwaliteit die de gehele avond recht deed. De spontane vocalen van René hadden bij menigeen geleid tot het wegpinken van een traan. De genadeloze eerlijkheid van muziek bracht twee werelden samen. Als muzikanten die elkaar amper kennen zo genieten van hun samenwerking dan wordt de droom van elke concert promotor vervuld. Zullen we eens wat muzikanten naar de VN sturen?

1. Little Did We Know [Ad Vanderveen/Thom Jutz]

2. Welcome To My Kitchen [unreleased]

3. Believe

4. Driftwood

5. The Moment That Matters

6. Small Time Real Life Stories [unreleased]

7. Radio Soul [Diana Jones] *

8. Late Bloomer

9. Uphill

10. Blues So Bad

1. My Road [Lynn Miles] **

2. Moth [Lynn Miles] **

3. Black Flowers [Lynn Miles] **

4. Time To Let The Sun Have Its Day [Lynn Miles] **

5. The Future Has Changed [unreleased] ***

6. Emigrant Family

7. Orphan Girl [Gillian Welch/David Rawlings] *

8. Lost In Lederhosen

9. Well Of Wonder

10. Soul Power

11. Tupelo Honey [Van Morrison] contains also parts of ‘Girl From The North Country’ [Bob Dylan] ***

12. Helpless [Neil Young] contains also parts of ‘Knockin’ On Heaven’s Door’ [Bob Dylan] ***

All tracks by Ad Vanderveen except where noted

Ad Vanderveen | vocals, acoustic guitars, harmonica

Timon van Heerdt | upright electric bass, vocals

René Kaaij | piano, accordion, percussion, vocals

Kersten de Ligny | vocals, autoharp, percussion

Lynn Miles | vocals, acoustic guitar, mandolin, harmonica

*Kersten, lead vocals

**Lynn, solo

*** Duet Ad & Lynn

www.advanderveen.com